

ÓRSZEM

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

A csekmegyei 48-as függetlenségi párt hivatalos közlönye.

Megjelenik: minden kedden.

ELŐFIZETÉSI ÁR: egész évre 8 K. fél évre 4 K., negyed évre 2 K. egy hónapra 80 fill.
Egyes szám ára 16 fill. Nyíltérre ára 40 fill.

Felelős szerkesztő

Dr. UJFALUSI JENO

Főszerkesztő:

Dr. BOTAR BELA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Létz János könyvnyomdája Csíkszeredában, bev. a kéziratok hirdetések és előzetesek kiadóinak.

Hirdetések mérsékelt díjazással, megállapodás szerint.

Gyakorlati függetlenségi politika.

A régi rendszer megesontosodott hatvan hetes politikusi teletorokkal ki-bábják szőlőben, hogy a negyvenéves politika épen ekkor mondott esőt, aridón a nemzet részére többséget adott.

Midőn "móljában volt negyven éven át hirdetett elveit megvalósítani, falba rugja ezeket s reá áll általa annyira gyűlölt 67-es alapra s kormányzatában a hatvanhét év 12-ik törvény-cikkben a nemzet által elvárt összes kötelezettségeket szigorú következetességgel végző esinálja.

Hát ez nem árulás? Hát a függetlenségi párt, ha már egyszer többségre jutott, hogy meri azt a törvényt tisztelni, amit a 67-es politikusok csináltak?

Hogy lehet, hogy a függetlenségi párt többsége jutásával nem jutott törvényen kívüli állapotba, forradalomba az ország? A nagy csalódás siratja ezeket a szavakat a 67-es urakból. Hisz ők azt hitték, hogy az ország kormányzata azzal a törvénnyel, amelyet ők dogmává tettek, részükre ki van sajátítva.

Más kormányzatot, mint amelynek zászlóvivői a 67-re esküsznek, el sem képzelhetek; hisz szélében hirdették, hogy a függetlenségi párt nem kormányképes, mert ez forradalmi párt.

És ime bebizonyosodott, hogy igen is csalódtak ama jó urak, mert hisz a függetlenségi párt kormányképes.

Keserű ama jó uraknak ez a csalódás.

A hatalomnak nem remélt elvesztése, a melyet örökre hitték, megtört lelkü egysensúlyukat, s rágalmat ad szájukba, s árulással meg a nemzet előtt vádolni azt a függetlenségi pártot, a mely mint többség a gyakorlati élettel számolva, átvette tőlük az örökséget. A létező törvényt tisztelve, annak alapján egyelőre vállalta a kormányzást azzal a végső célzattal, hogy törvényes alapon, alkotmányos uton, a 67-iki kiegyezésnek mindazon intézkedéseit a melyek sértik a magyar nemzet függetlenségét és souverainitását az alkotmányos magyar királyllyal egyetértőleg megfogja változtatni.

Ezt a gyakorlati politikát nem várják ők a függetlenségi párttól. S mert az egész függetlenségi párt s vele a nemzet reá állott a gyakorlati politikára, ebben van az árulás.

Miért fáj a jó uraknak, hogy a függetlenségi párt egyelőre, azt esinálja, mit ők csináltak 30 éven át. Hisz, ha csak az elv előttük szent, akkor ezért nem gáncsolni és árulással kell vádolni a függetlenségi pártot, hanem elismeréssel adozni neki.

Fáj, mert kihullottak a hatalomból s nincs már reményük, hogy valaha meg bele üljenek abba.

Pedig minden követ megmozgatnak. Látják, hogy a rágalom, a vádaskodás nem segít, más eszközöz folyamodnak. Kikülbájják, hogy a mai politikai helyzet tarthatatlan.

Ezen segíteni kell. Hogyan? Újpárt alakulással. De hát miért óhajunk jó urak új párt

alakulást? Hisz a függetlenségi párti többség képviseli a nemzetet. A nemzet a saját érdekében nem óhajt más képviselőt a számára. Nem kötötte össze a függetlenségi párt gyakorlati politikai tervén való működését a koalíció életével.

A függetlenségi párt politikája még ezután következik. Mennyi szép és magasabb munka vár a függetlenségi párt. A nemzet megesontott függetlenségét vissza kell állítani. Nem forradalmi uton, hanem alkotmányos uton, az alkotmányos magyar királyllyal egyetértőleg.

Meg kell értetnünk alkotmányos magyar királyunkkal első sorban, hogy a delegáció egyfelől sérti a nemzet függetlenségét és a nemzeti souverainitást, másfelől mindkét állammal sok idejét és pénzt rabolja el ok nélkül, hisz ennek munkáját, mindkét parlament külön-külön elvégezheti. Semmi gyakorlati szükség nincs a delegáción. Az 1867. évi XII. t.-c. 41-ik §-a kimondja, hogy a delegáció határozatai Magyarországra nézve amugy is csak akkor érvényesek, ha a magyar országgyűlés ama határozatokat a költségvetés tételibe belefoglalva elfogadta. E szerint a költségvetés el nem fogadásával bármikor a magyar országgyűlés semmivé teheti a delegáció összes határozatait.

Mire való tehát fentartani egy oly intézményt, amely végérvényesen ugy sem határozhat, csupán arra jó, hogy külföld előtt Magyarország és Ausztria összetartozandóságát tüntesse fel.

Amit elvégez a delegáció, azt elvégezhetné a két állam kormánya egyezségileg s egyszerűen a két parlament elé terjesztve, mint a közös érdekű ügyekre vonatkozó megállapodásukat időről-időre s az ily szerződések nemzetközi megállapodásoknak lennénk tekintendők.

Ép így semmi gyakorlati szükség nincs, a közös miniszterekre sines.

Ezeknek a teendőit is a két kormány közös egyetértéssel elvégezhetné. Ezeknek statutusa is csupán csak az összetartozandóságot kívánta szolgálni a két állam között.

Ha sikerülne a függetlenségi pártnak azt a két intézményt eltörölni, ugy a nemzet souverainitása érdekében óriási lépést tesz előre s ebből fognak kihullani a nemzeti állam kialakulásának egyéb biztosítékai is a hadügy és a külügy tervén.

Ezen a tervén vár tehát igazi munka még a függetlenségi párt. Nem kell új párt alakulás. Tartson ki csak a magyar nemzet a függetlenségi párt mellett bátran, mert az igazi munka ideje még ezután következik.

— **Az általános választójog.** Andrássy Gyula gróf belügyminiszter március hó folyamán bevezeszi az általános választójogról és a választókörleletek új beosztásáról szóló törvényjavaslatot. A ház a javaslatot még a nyári szünet előtt fogja lebírni.

— **A nemzeti bank.** A képviselőház e hó 10-én kezdi meg üléseit s ekkor fogják megvitatni a nemzeti bank előkészítésére kiküldendő bizottságot. A bizottság elnöke minden valószínűség szerint az eszme megpendítője, Holló Lajos lesz.

Dr. Györgypál Domokos volt országgyűlési képviselő beszámoló beszéde.

Midőn a Önök megtisztelt bizalma által nekem már három ízben átadott képviselői megbízó levelet, tisztii főügyészszé történt megválasztásom következtében, szenteltem és mecsoktalanul Önöknek visszaadom, s országgyűlési képviselői minőségemben Önöktől hucsut veszek; elengedhetlen kötelességemnek tartom, hogy Önöket a koalíciós kormány uralomra jutása után, de különösen az elmúlt esztendőben lefolyt fontosabb és nevezetesebb politikai eseményekről tájékoztassam.

Az elmúlt esztendő az összes nemzeteknél a súlyos megpróbáltatások esztendője volt. De különösen az volt hazánkban, hol belellenségeink — kik fajdalom tagadhatatlanul szép számmal vannak, — külellenségeinkkel karöltve, eddig nem ismert és szokatlan módon voltak kerékkötői és akadályozói békés fejlődésünknek és előrehaladásunknak.

Ha tehát a mult év politikai eseményeivel akarom Önöket t. polgártársaim a valószínűleg megfelelően megismertetni, feltétlenül szükséges, hogy ellenségeinket s azok aknamunkáját is megismerjük, már csak azért is, hogy lássák, hogy micsoda nehézségekkel kell megküzdnie a magyar nemzetnek függetlensége és önállósága kivivása érdekében.

Ellenségeink sorában első helyen állnak a régi rendszer fizetett írói, kik nap-hosszal ajgatnak és obégnak a letört rendszer oduiból. A magyar közvélemény nem is tudna róla, hogy a közélet bukott alakjai léteznek-e még, vagy sem, ha a nemzet letörésére összeszedett rengeteg és félredugott pénzből nem telnék ezek díjazására.

Nem tudja az ember, hogy nevesen-e, vagy boszankodják, mikor azon jeremiádkat olvassa, melyeket ezek, az új rendszer miatti elkeseredésükben papírra vetnek. A koalíció kormányra jutása idejében ezeknek minden reményességük abban állott, hogy itt hamarosan újból felbomlik minden rend és akkor a bécsi udvar ismét hatalomba helyezi a levitézlett alakokat, kik bár megtört és megfagyatkozva még maig is léte nek valók, az élet számpadanak sötét hátterében, hol két ma senki észre nem veszi.

Reményességükben azonban — s ez rájuk nézve a borzasztó — szerföltt csalódtak. Az új rendszer elhelyezkedik békeségesen és nyugodtan. Lassankint elfoglal minden talpalatnyi tért és kihányja a darabont világ maradvékait még azokból a zugokból is, ahol eddig meghuzták magukat. Vitézeik napról-napra fognak és kopnak. Hatalom nélkül semmivé lesz egész érdekükük, az emberek pironkodva sompolyognak el oldaluk mellől. Csupán néhány céges marad még közölök, mig azok is lassankint el nem tűnnek a semmiségbe.

Ez faj nekik s elkeseredésükben egyebet sem tesznek, mint állandóan izgatnak, hogy a nemzet egységes sorait megbontsák s hogy az új rendszer ellen ifj. elégedetlenség csirát ötletraktessék.

Micsoda változás ez? kiáltozzák szüntelenül! Hiszen „minden maradt a régiben.” Delegáció, közös vánterület, újoncok, katonai költségek mind megszavaztatnak.

Pedig a jó uraknak ezét felett csak örvendezni kellene. Hiszen ők életüket és vérüket áldozták az udvari hatalom érdekében. Ha tehát most még egy-két évig minden marad a régiben, mi panaszkodhat ez ellen éppen azoknak, akik vakesszközei voltak a felső kiválalmaknak.

Az egész nemzet tudta azt, hogy az átmeneti korszak alatt a katonai dolgok maradnak a régiben.

Tudta minden épelméjű ember, hogy lesznek delegációk, közös költségek, újoncok és hogy azokat a királyiál kötött megegyezés szerinti, az országgyűlés megfogja szavazni. Nemesak mindenki tudta, de az egész nemzet örömmel fogadta és lelkéből fűdőzölte ezen megegyezést és a koalíciós kormányt, egyrészt azért, mert ezáltal szabadult meg az egész nemzetre lidére nyomásként nehezedő darabont uralomtól, másrészt pedig azért, mert mégis csak kulómbőség, hogy Kossuth, Apponyi, Andrássy és a többi hazafiak intézik-e az ország sorsát, vagy a kormányzat a darabont uralom emberének kezében marad. Meg kell csinálni az általános választói jog reformját. Nem helyesebb-e ha azt megcsinálják a nemzeti érdekek figyelembe vételével a nemzet vezetői, mintha azt megcsinálták volna a nemzet letörésére, éppen a nemzeti ügy ellenségei.

Csináltak volna-e azok az urak önálló gazdasági berendezkedést az országban? De hogy is csináltak volna, hiszen ma is tiltakoznak az ellen kézzel-lábbal. Nekik a mai gazdasági gyarmati helyzetet megbolygatni soha esztikagában nem állott.

Mindenki tudja azt, hogy komoly előkészületek tetetnek két év múlva az önálló magyar nemzeti bank felállítására. Már a bank maga is tisztában van azzal. Tisztában van vele az osztrák kormány és az osztrák parlament, hiszen megállapodások jöttek létre a bank külön választása esetére.

Mindenki tudja, hogy a független-ségi párt, mint a parlament nagy többsége, föltlenül megköveteli a nemzeti banknak 1910 év végére való felállítását. Nincs reásemmi lehetőség, hogy a parlament nagy többsége a 48-as párt programja egyik ezen sarkalatos elvének megvalósításától elálljon.

A kiküldendő bizottság már ezen évben előkészíti a bank dolgot, meghallgatja a mai bankot és meghallgat más illetékes tényezőket a kormány közreműködésével azért, hogy a kormány közreműködésével azután pedig előterjeszti a képviselőháznak indítványát.

Az ország és a parlament dönt tehát a bank sorsa fölött. Lehet-e kétség, hogy ez a döntés az önálló bank mellett fog szólni. Senki sem kételkedik ebben, csak azok a romlott lelkű politikusok, a kik elszertettek volna és elszertetnének meg ma is asni minden nemzeti önállóságot; a nemzeti bankot, az önálló vánterületet és mindent, a mi a nemzeti önállóságnak és érvényesülésnek criteriuma.

Ezt a lényt a jó urak már nem tudják lefagadni, valamint azt sem, hogy 1917-re az önálló vánterületnek behozatalára tett esz. a kormány előkészületeket.

Az autonóm vánterületről szóló törvény megadja a módot, hogy a most Ausztriával kényszer helyzetben megkötött kiegyezés lejárta utáni időre, Magyarország teljesen önállóan és függetlenül a saját törvényhozása által megszabott vánterületek tekintetbe vételével, kösse meg a külföldi államokkal a

kereskedelmi szerződéseket. Ez a törvény megdönthetetlen garanciája teljes gazdasági önállóságunknak. Annak jelentőségét tehát kiesinyelni nem lehet.

A most elmondottakból kétségtelenül kiviláglik, hogy azoknak az uraknak, kiket bel'ellenségeink sorában az első helyre állítottam s kik most-untalan azt kiabálják a világban, hogy: „minden maradt a régiben”, állításuk perfid hazugság. Rájuk nézve éppen az a legfájdalmasabb, hogy nem maradt semmi a régiben: az ő hatalmuk és rendszerük egészen megsemmisült. Harmine éves korhadt, nemzetellen uralom dönt össze és temette maga alá azokat, kik a becsi akarat, feltétlen végrehajthó voltak az országban. A jobbak pedig minden pártból tömörültek és a nemzeti uralom megmentésére sorakoztak.

Menjünk tovább. Bel'ellenségeink sorában ott látjuk a horvátokat, akik hónapokon keresztül a parlament történetében eddig szokatlan és szemelen módon igyekeztek a képviselőház munkálkodását megakadályozni, kiknek elszakadási törekvésük napról napra nyilvánvalóbbakká lesznek és akik most már nyíltan a magyar állam egysége ellen törnek. Kevésbé nyíltan, de ugyanezre a célra törekcsenek a nemzetiségi izgatók, akik ugyanezre hazánkban magyar-nemzeti nyíltan akarják megbuktatni és helyébe a darabokra töredezett, föderálisztikus, többé már nem magyar „Hungariát” akarják tenni. Tökéletesen egy hurot pendül ezekkel a magyarországi szociáldemokrácia, mely immár egész határozott magyarellenes irányzatot követ, úgy, hogy jelenlegi küzdelmei már nem is annyira a társadalom gazdasági rendjének megváltoztatásért, mint inkább az ország magyar nemzeti jellegének megbuktatásáért folvik.

S szóljak-e végül a nagy osztrák mozgalom élén álló kül'ellenségeinkről, kik lázító röpiratoknak az országba való becsempészésével, különösen a hazafiságot mindedig megőrzött magyarországi németseget iparkodnak a magyarnemzeti eszme ellen fölláztatni.

Egyvi baj és ily sok nehézség között, midőn eddig titokban láptál nemzetellenes törekvéseket láttunk életre kelni s nyíltan sorompóba lépni, megfontolt bölcseségre és mérsékelt uralomra volt szükség, hogy azokkal szemben a harcot megállami képesek legyünk.

Kormányunk ezen nehéz helyzetekben fenyesen állotta ki a tűzpróbát s teljesítette feladatát. A már szentesített nehéz és fontos alkotásoknak egész sorozatát bizonyítja, hogy az említekem sok viszontagság közepette is, kormányunknak és parlamentünknek működése nem volt meddő.

Már az 1906 év végén megkezdette a törvényhozás különösen szociális téren az alkotás munkáját.

Az iparfejlesztési törvénnyel hatalmas eszközt nyert a kormány arra, hogy addig is, míg a kereskedelem és ipar megeremtésének egvedülési biztos emeltyve, az önálló vánterület nemesak jogilag, de valóságban is létesül, elanyagolt iparunkat erősíthesse, fejleszthesse.

Ez év elején a munkás balesetbiztosítási és befelgészélyző pénztár létesítéséről szóló törvénnyel az ipari és gyári munkások helyzetét iparkodott javítani s jövőjüket baleset és betegségek esetére biztosítani. Az állami, felekezeti és közszégi népszkolák tanítóinak fizetésrendezéséről szóló törvények, a nemzeti nyelvelődes biztosításának és fejlődésének hatalmas pillérei. A vasutasok fizetés rendezése is nem kevésbé fontos szociális alkotás, midőn az állam gazdasági fejlődése legfontosabb tényezőjének tisztviselői tisztességese javadalombazással látta el.

Igen sok bírálatnak volt tárgya a gazda és gazdasági események közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló törvény, mely igaz

ugyan, hogy a gazdaszfélyra súlyos terhelést ró, de nagy mértékben van hivatva ja vitami és biztosítani a gazdasági munkások helyzetét.

Azonban legkimagaslóbb alkotása volt az elmúlt esztendőnek az Ausztriával kötött kiegyezést magában foglaló törvény, melylyel 10 évig tartott bizonytalan helyzet nvert megoldást. Ennek a törvénynek jövő gazdasági fejlődésünkre kiható jelentőségét már maga az az egy körülmény is kétségtelenné teszi, hogy az ország egész közvéleménye sovárogya várta, hogy végtére rendezést nyerjenek az Ausztriával szemben függő kereskedelmi és vánterületek s gazdasági helyzetünk oly nyugvó pontra helyeztessék, melyen a következő 10 év alatt zavartalanul fejleszthessük iparunkat és kereskedelmünket s egyszersmind előkészíthessünk gazdasági önállóságunknak a kiegyezés lejaratával való tényleges és teljes megvalósítására. A kiegyezésbe foglalt határozományokkal ennek létesítése elől minden közjogi és gazdasági, sőt nemzetközi akadály is el van hártva és tisztán egvedül a nemzet fölött függ, hogy annak idején akaratát keresztül vigye. Igaz ugyan, hogy a kiegyezés a kvota felemelése következtében súlyos áldozatokat kíván a nemzetől, de mert abban jelentékeny gazdasági és pénzügyi előnyök is szereztettek s annak közjogi vívmányait a legkörülmönfontabb rabuliztika sem vitathatja el, a nemzet nagy többségének közvéleménye közmegnyugvással fogadta a törvényhozás döntését.

A vármegyei közigazgatás rendezéséről szóló 1891. XXXI. L. c. hatályon kívül való helyezéséről, a magyar kir. közigazgatási bíróság hatáskörének kiterjesztéséről és a hatásköri bíróságról szóló törvények fontos alkotmányi biztosítékokat foglalnak magukban. Az u. n. „Lex Sapientia”, amely a közigazgatási államviszátást elvileg kimondotta s mely a Kristóffy-ara alatt állandóan megsemmisítésel fenyegette a törvényhatóságok autonómiáját, érvényét veszítette s így a különösen nehéz időkben, alkotmányunk leg-erősebb végyarát képező megyéik önkormányzata, régi erjében fennáll.

A közigazgatási bíróság hatáskörének kiterjesztésével a független bíróság döntésben és hatalmában fogjuk bírti, bármely kormányzat törvénytelen erőszakoskodása ellen, a legerősebb fegyvert.

A hatásköri bíróságról szóló törvény szintén gátat fog vetni annak, hogy a végrehajto hatalom ön.ö. politikai célokból, a saját hatáskörébe ragadhasson oda nem tartozó bírói, vagy közigazgatási intézkedést.

Ezekben volt szerencsém t. uram röviden összefoglalni az elmúlt esztendő fontosabb és nevezetesebb alkotásait.

Hazánkban, hol a legnagyobb veszedelmek közepelte is, a törvény s az abban biztosított jogainkhoz való ragaszkodás volt a bárhonnan ellenünk intézett támadások ellen a leghatásosabb védeőszköz, minden törvény, mely jogainkat határozottabban, világosabban biztosítja: az ország és nemzet további fennállásának, függetlenségének újabb erőssége.

Ezen év vezette kormányunkat és parlamentünket akkor, mikor a fennebb felsorolt törvények igen nagy részét megalkotta.

Ezek után, midőn mint volt országgyűlési képviselő a kerületől, annak minden egyes polgárától, de különösen választóitól büszkén veszek s a nehéz időben esekelységen irant fölbizozatosan megnyilvánult bizalomért, — melyet soha ki nem erden,ellen — ismételtelen köszönetet mondok, teszem ezt azon igérettel, hogy mint a múltban, így a jövőben is a függetlenségi és a 48-as elvének tántoríthatlan, hűséges, becsületes és odaadó katonája leszek.

Kérem tartsanak meg továbbra is szeretetükben és jóindulatukban.

Áldadnagy özvegye örök tevékenységben töltött élete 58. évében mult hó 31-én Kézdivásárhelyen jobblétre szenderült.

— **Közzgyűlés.** A Csíkszeredai Iparos Ifjúsági Önképzőkör saját helyiségében folyó év január hó 19-én d. n. 2 órákor tartja rendezés közgyűlését. Tárty: 1. Elnöki megnyitót. 2. Ttkári és gazda jelentése. 3. Az 1907. évi zárszámolás előterjesztése. 4. A könyvtárnok jelentése. 5. Tiszviselők választása. 6. Joditványok.

— **Gazdasági ismételőiskolások előadása Szarhegyen.** Karácson napján „Tanfönyv beszerzési alap javára” Both Ferenc szaktanító és Bothné Bara Irma tanítónő fáradságot nem ismerő munkássága folytán a felszegi iskolánál szüre került Erdösi Károly: „A nagyalszivek karácsonya,” karácsonyi kép és Szabó János: Bethlehemi bakter: pásztorjátka. A hatóság jeleneteket szép kárdalok és szölkö élönkítették. A nagy közönség alig tudott betelni a ritka élvezettel. Pedig oly sokan voltak, hogy mint szokás mondani egy tu sem eshetett le közéjük s közöhhajra dec. 29-én meg kellett ismételni. Minden növendék tulta szerepét szö szököll, tudta a maga idejét, helyét, kötelességét. A vallásos s még romlatlan szívű székely nép előtt a bökkesség ünnepe: a szent karácsonyt, így lehet igazán meg nagyobb ünneppé tenni. 20 és 10 filléres bejépti díj mellett az alap javára befolyt 50 korona. Felülhívték: Szarhegyről Bartalis Imréné és Ferencz Dénes adótáruok, továbbá csíkszeredai Gyagy István kijö. Deák Elek egyh. gondnok és Deák Kálmán urak.

— **Nem lesz többé lobogó?** A delegációban bizonyosan szöví teszik a hadsereg lobogójának kérdését. A Pátróchkal kötött megálepodást a hadvezetőség nem fogadta el s a király a javaslatok közül egyiket sem tette magáévá llyentormán körülbelül úgy fogják megoldani a kérdést hogy a lobogót egyszerűen megszüntetik s az esküt a tuzerek mintájára, kik az ágyura tett két újjal esküsznek, úgy módosítják, hogy a gyalogság a fegyverre, a lovassság a kardra helyeztett két újjal teszen esküt.

— **Készülnek haza a magyarok.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarához sürin érkeznek levelek románai székely iparosoktól, olyanoktól is kik 20-30 éve élnek kint, mint önálló mesterek, olyanoktól is, akik ott születtek. E levelek tele vannak panasszal. A székelyek által fölnevelt román iparos generáció leszorítja a magyarokat, a kormány is olyan törvényt alkotott, mely többé-kevésbé kizárja az „idegeneket” a vállalatokból. Ezzel a körléssel komolyan kellene foglalkozni, míg székelyeinknek kevés vagyonkájuk ki nem fogy. Most még nem üres közzel jöhetnének, később ha mindentől kifogynak, nehezebb lesz a visszatelepítés.

— **Letartóztatott ferj.** Bálint István csíkszentimrei lakos mult év december 31-én nejét

annyiá összeverté, hogy még azon éjjel sebeibe behalt. Az esetről az elhalt férje a hatóságokat másnap értesítette ez ügyben a törvényszéktől kiszállott bizottság az erőszakos hullát megállapítása után Bálint Istvánt letartóztatta és a csíkszeredai fogházba kísértette.

— **A székely szövetség nagy képes naptára** kapható 1 korona árért a Kossuth-nyomdában Marosvásárhelyen. Aki e naptárt megveszi, nemcsak tartalmas és szórakoztató olvasmányt szerez, hanem segít a székely kérdés megoldásában is, mert a naptár tiszta jóvödelmének ötven százaléka a székely szövetség pénztárát illeti.

Olvasa és terjessze mindenki az igazság és függetlenségi eszmékért küzdő „Orszem”-et.

Közönség köréből.*)

Hajnó Ignác urnak

Csíkszeredán.

Kedves Barátom Náci!

Megbizottaitól arról értesültem, hogy a folyó hó 23-án a Kossuth-szállóházban tartott társas vacsora alkalmával távollétedben, rólad sörto kifejezéseket használtam.

Ismered azt a viszonyt, mely minket eddig egymáshoz fűzött és tudhatod, hogy ezek a kifejezések a te személyed ellen komolyan nem irányulhattak.

Megbizottaid előtt kifejtettem, hogy téged sérteni nem akartalak és az általam használt kifejezések a te egyéni integritásod ellen egyáltalában nem irányultak.

Megvagyok gyözdöve, hogy legkevésbé te hiszed azt, hogy én téged sérteni akartalak volna.

Amennyiben az ellenkezőről vagy meggyözdöve: bocsánatot kérem.

Mivel az eset nyilvános helyen történt, feljogosítalak arra, hogy e levelemet tetszésed szerint nyilvánosságra hozhassd.

Fogadd tiszteletlen öszinte nyilvánítasát.
Csíkszereda, 1907. december 25.

Dobócsy László, s. k.

* Ezen nyilatkozt közzlért két fordírást meg ismételt a szerk.

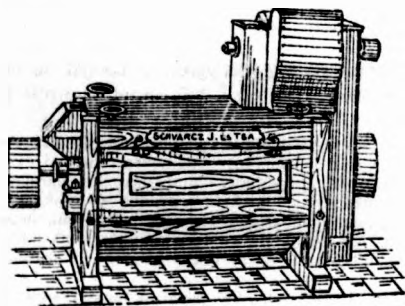
HIRDETÉSEK

mérsekelt díjazás mellett felvétetnek a kiadóhivatalban.

Egy jó karban lévő

forgatható billiárd

jutányos áron eladó. Cím a kiadóhivatalban!

Nélkülözhetetlen főképpen vámmalmokban és minden olyan malomban, ahol egymásután többféle gabona kerül feldolgozásra, mert a surlaköpeny bármikor rögtön szabályozható szükséghez mérten, munka közben is.

Egyetlen más hámozógépnek sincsen meg ez a tulajdonsága.

Referenciákkal, árlappal, ajánlattal és gabonapróbákkal szívesen szolgál:

SCHVARCZ JÓZSEF és TÁRSA

műszaki iroda és raktár. Gépszí-gyár. BUDAPEST, V-ik kerület, Váci-körút 26. szám.

Virág és konyhakertészet.

Vann szerencsénk a te közönséget értesíteni, hogy Csíkszeredába a vasuti állomással szemben

keresk. virág és konyhakertészeti

telepet létesítettünk, a hol állandóan mindenféle élő virágokat, veteményeket és zöldséget termelünk, azonkívül menyasszonyi, vőfély és női melleszökrakat ü napi előzetes megrendelés mellett készíttünk.

Szíves pártfogást kérve

teljes tisztelettel

Helvig G. János és Társa

előző cikkemgyei virág és konyhakertészeti

A KIMPÉR

„RÉPÁTI GYÓGYSAVANYUVIZ”

forráskelödsége tisztelettel tudatja, Csíkszereda város és vidéke fogyasztó közönségével, hogy közkedveltségnek és általános elismerésnek örvendő asványvizét naponta friss töltésben hozza forgalomba

Láda vételnél előnyár!

Főraktár: NAGY GYULA kereskedése

Csíkszereda.

48 52

JAKAB JÓZSEF,

polgári és egyenruha készítő Csíkszereda, Fötér.

Vann szerencsém tisztelettel tudomására hozni a n. é. közönségnek, hogy férjiszabó üzletemben minden idényre a legszebb és legjobb hazai gyártmányu

gyapju és kamgarn szövetekből

nagy raktárt rendeztem be, melyekbő a legcsinosabb kivitelben öltönyöket olcsó árak mellett készítek. Nemkülönben nagy raktárt tartok még mindenféle egyenruházati szövetekből is elvállalom katonai, vasuti és egyéb egyenruhának a legrövidebb idő alatt való elkészítését is.

Ajánlom továbbá a nálam raktáron lévő és nagy kelendőségnek örvendő karikahajós patent

Singer-fele varrógépeket,

melyeket gyári áron hozok forgalomba, három évi jótállás mellett, havi részletfizetésre. — Ugyszintén nálam olcsón beszerezhetők a géphez szükséges mindenféle kellek, n. m. szjak, olajozók, esavarhuzók, hajók stb.

Becsés pártfogást kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

JAKAB JÓZSEF.